1. Когда же мы, расставшись с ними, отплыли, то прямо пришли в Кос, на другой день в Родос и оттуда в Патару,
УПО: А як ми розлучилися з ними й відплинули, то дорогою простою в Кос прибули, а другого дня до Родосу, а звідти в Патару.
KJV: And it came to pass, that after we were gotten from them, and had launched, we came with a straight course unto Coos, and the day following unto Rhodes, and from thence unto Patara:

2. и, найдя корабль, идущий в Финикию, взошли на него и отплыли.
УПО: І знайшли корабля, що плив у Фінікію, увійшли та й поплинули.
KJV: And finding a ship sailing over unto Phenicia, we went aboard, and set forth.

3. Быв в виду Кипра и оставив его слева, мы плыли в Сирию, и пристали в Тире, ибо тут надлежало сложить груз с корабля.
УПО: А коли показався нам Кіпр, ми лишили ліворуч його та й поплинули в Сирію. І пристали ми в Тирі, бо там корабель вантажа мав скласти.
KJV: Now when we had discovered Cyprus, we left it on the left hand, and sailed into Syria, and landed at Tyre: for there the ship was to unlade her burden.

4. И, найдя учеников, пробыли там семь дней. Они, по [внушению] Духа, говорили Павлу, чтобы он не ходил в Иерусалим.
УПО: І, учнів знайшовши, перебули тут сім день. Вони через Духа казали Павлові, щоб до Єрусалиму не йшов.
KJV: And finding disciples, we tarried there seven days: who said to Paul through the Spirit, that he should not go up to Jerusalem.

5. Проведя эти дни, мы вышли и пошли, и нас провожали все с женами и детьми даже за город; а на берегу, преклонив колени, помолились.
УПО: І, як дні побуту скінчилися, то ми вийшли й пішли, а всі нас проводили з дружинами й дітьми аж за місто. І, ставши навколішки, помолились на березі.
KJV: And when we had accomplished those days, we departed and went our way; and they all brought us on our way, with wives and children, till we were out of the city: and we kneeled down on the shore, and prayed.

6. И, простившись друг с другом, мы вошли в корабль, а они возвратились домой.
УПО: І, попрощавшись один із одним, ми ввійшли в корабель, а вони повернулись додому.
KJV: And when we had taken our leave one of another, we took ship; and they returned home again.

7. Мы же, совершив плавание, прибыли из Тира в Птолемаиду, где, приветствовав братьев, пробыли у них один день.
УПО: А ми, закінчивши від Тиру плавбу, пристали до Птолемаїди, і, братів привітавши, один день перебули в них.
KJV: And when we had finished our course from Tyre, we came to Ptolemais, and saluted the brethren, and abode with them one day.

8. А на другой день Павел и мы, бывшие с ним, выйдя, пришли в Кесарию и, войдя в дом Филиппа благовестника, одного из семи [диаконов], остались у него.
УПО: А назавтра в дорогу ми вибрались, і прийшли в Кесарію. І ввійшли до господи благовісника Пилипа, одного з семи, і позосталися в нього.
KJV: And the next day we that were of Paul's company departed, and came unto Caesarea: and we entered into the house of Philip the evangelist, which was one of the seven; and abode with him.

9. У него были четыре дочери девицы, пророчествующие.
УПО: Він мав чотири панні дочки, що пророкували.
KJV: And the same man had four daughters, virgins, which did prophesy.

10. Между тем как мы пребывали у них многие дни, пришел из Иудеи некто пророк, именем Агав,
УПО: І коли ми багато днів у них зоставались, то прибув із Юдеї якийсь пророк, Агав на ім'я.
KJV: And as we tarried there many days, there came down from Judaea a certain prophet, named Agabus.

11. и, войдя к нам, взял пояс Павлов и, связав себе руки и ноги, сказал: так говорит Дух Святый: мужа, чей этот пояс, так свяжут в Иерусалиме Иудеи и предадут в руки язычников.
УПО: І прийшов він до нас, і взяв пояса Павлового, та й зв'язав свої руки та ноги й сказав: Дух Святий так звіщає: Отак зв'яжуть в Єрусалимі юдеї того мужа, що цей пояс

його, і видадуть в руки поган...
KJV: And when he was come unto us, he took Paul's girdle, and bound his own hands and feet, and said, Thus saith the Holy Ghost, So shall the Jews at Jerusalem bind the man that owneth this girdle, and shall deliver him into the hands of the Gentiles.

12. Когда же мы услышали это, то и мы и тамошние просили, чтобы он не ходил в Иерусалим.
УПО: Як почули ж оце, то благали ми та тамтешні Павла, щоб до Єрусалиму не йшов.
KJV: And when we heard these things, both we, and they of that place, besought him not to go up to Jerusalem.

13. Но Павел в ответ сказал: что вы делаете? что плачете и сокрушаете сердце мое? я не только хочу быть узником, но готов умереть в Иерусалиме за имя Господа Иисуса.
УПО: А Павло відповів: Що робите ви, плачучи та серце мені розриваючи? Бо за Ім'я Господа Ісуса я готовий не тільки зв'язаним бути, а й померти в Єрусалимі!
KJV: Then Paul answered, What mean ye to weep and to break mine heart? for I am ready not to be bound only, but also to die at Jerusalem for the name of the Lord Jesus.

14. Когда же мы не могли уговорить его, то успокоились, сказав: да будет воля Господня!
УПО: І не могли ми його вмовити, і замовкли, сказавши: Нехай діється Божая воля!
KJV: And when he would not be persuaded, we ceased, saying, The will of the Lord be done.

15. После сих дней, приготовившись, пошли мы в Иерусалим.
УПО: А після оцих днів приготувались ми, та до Єрусалиму вирушили.
KJV: And after those days we took up our carriages, and went up to Jerusalem.

16. С нами шли и некоторые ученики из Кесарии, провожая [нас] к некоему давнему ученику, Мнасону Кипрянину, у которого можно было бы нам жить.
УПО: А з нами пішли й деякі учні із Кесарії, ведучи якогось кіпрянина Мнасона, давнього учня, що ми в нього спинитися мали.
KJV: There went with us also certain of the disciples of Caesarea, and brought with them one Mnason of Cyprus, an old disciple, with whom we should lodge.

17. По прибытии нашем в Иерусалим братия радушно приняли нас.
УПО: А коли ми прийшли в Єрусалим, то брати прийняли нас гостинно.
KJV: And when we were come to Jerusalem, the brethren received us gladly.

18. На другой день Павел пришел с нами к Иакову; пришли и все пресвитеры.
УПО: А другого дня Павло з нами подався до Якова. І всі старші посходились.
KJV: And the day following Paul went in with us unto James; and all the elders were present.

19. Приветствовав их, [Павел] рассказывал подробно, что сотворил Бог у язычников служением его.
УПО: Поздоровивши ж їх, розповів він докладно, що Бог через служіння його вчинив між поганами.
KJV: And when he had saluted them, he declared particularly what things God had wrought among the Gentiles by his ministry.

20. Они же, выслушав, прославили Бога и сказали ему: видишь, брат, сколько тысяч уверовавших Иудеев, и все они ревнители закона.
УПО: Як вони ж це почули, то славили Бога, а до нього промовили: Бачиш, брате, скільки тисяч серед юдеїв увірувало, і всі вони ревні оборонці Закону!
KJV: And when they heard it, they glorified the Lord, and said unto him, Thou seest, brother, how many thousands of Jews there are which believe; and they are all zealous of the law:

21. А о тебе наслышались они, что ты всех Иудеев, живущих между язычниками, учишь отступлению от Моисея, говоря, чтобы они не обрезывали детей своих и не поступали по обычаям.
УПО: Вони ж чули про тебе, ніби ти всіх юдеїв, що живуть між поганами, навчаєш відступлення від Мойсея, говорячи, щоб дітей не обрізували й не трималисьзвичаїв.
KJV: And they are informed of thee, that thou teachest all the Jews which are among the Gentiles to forsake Moses, saying that they ought not to circumcise their children, neither to walk after the customs.

22. Итак что же? Верно соберется народ; ибо услышат, что ты пришел.
УПО: Що ж почати? Люд збереться напевно, бо почують, що прибув ти.
KJV: What is it therefore? the multitude must needs come together: for they will hear that thou art come.

23. Сделай же, что мы скажем тебе: есть у нас четыре человека, имеющие на себе обет.
УПО: Отже, зроби це, що порадимо тобі. Ми маємо чотирьох мужів, що обітницю склали на себе.
KJV: Do therefore this that we say to thee: We have four men which have a vow on them;

24. Взяв их, очистись с ними, и возьми на себя издержки на [жертву] за них, чтобы остригли себе голову, и узнают все, что слышанное ими о тебе несправедливо, но что и сам ты продолжаешь соблюдать закон.
УПО: Візьми їх, та й із ними очиститься, і видатки за них заплати, щоб постригли їм голови. І пізнають усі, що неправда про тебе їм сказане, та й що сам ти Закона пильнуєш.
KJV: Them take, and purify thyself with them, and be at charges with them, that they may shave their heads: and all may know that those things, whereof they were informed concerning thee, are nothing; but that thou thyself also walkest orderly, and keepest the law.

25. А об уверовавших язычниках мы писали, положив, чтобы они ничего такого не наблюдали, а только хранили себя от идоложертвенного, от крови, от удавленины и от блуда.
УПО: А про тих із поган, що ввірували, ми писали, розсудивши, щоб вони береглися від ідольських жертов та крови й задушенини, та від блуду.
KJV: As touching the Gentiles which believe, we have written and concluded that they observe no such thing, save only that they keep themselves from things offered to idols, and from blood, and from strangled, and from fornication.

26. Тогда Павел, взяв тех мужей и очистившись с ними, в следующий день вошел в храм и объявил окончание дней очищения, когда должно быть принесено за каждого из них приношение.
УПО: Тоді взяв Павло мужів отих, і назавтра очистився з ними, і ввійшов у храм, і звістив про виконання днів очищення, так, аж за кожного з них була жертва принесена.
KJV: Then Paul took the men, and the next day purifying himself with them entered into the temple, to signify the accomplishment of the days of purification, until that an offering should be offered for every one of them.

27. Когда же семь дней оканчивались, тогда Асийские Иудеи, увидев его в храме, возмутили весь народ и наложили на него руки,
УПО: А коли ті сім день закінчитися мали, то азійські юдеї, як побачили в храмі його, підбурили ввесь народ, та руки на нього наклали,
KJV: And when the seven days were almost ended, the Jews which were of Asia, when they saw him in the temple, stirred up all the people, and laid hands on him,

28. крича: мужи Израильские, помогите! этот человек всех повсюду учит против народа и закона и места сего; притом и Еллинов ввел в храм и осквернил святое место сие.
УПО: кричачи: Ізраїльські мужі, рятуйте! Це людина ота, що проти народу й Закону та місця цього всіх усюди навчає!... А до того у храм упровадив і гелленів, і занечистив це місце святе!
KJV: Crying out, Men of Israel, help: This is the man, that teacheth all men every where against the people, and the law, and this place: and further brought Greeks also into the temple, and hath polluted this holy place.

29. Ибо перед тем они видели с ним в городе Трофима Ефесянина и думали, что Павел его ввел в храм.
УПО: Бо перед тим вони бачили в місті з ним разом Трохима ефесянина, і гадали про нього, що Павло то його ввів у храм.
KJV: (For they had seen before with him in the city Trophimus an Ephesian, whom they supposed that Paul had brought into the temple.)

30. Весь город пришел в движение, и сделалось стечение народа; и, схватив Павла, повлекли его вон из храма, и тотчас заперты были двери.
УПО: І порушилося ціле місто, і повстало збіговисько люду. І, схопивши Павла, потягли його поза храм, а двері негайно зачинено...
KJV: And all the city was moved, and the people ran together: and they took Paul, and drew him out of the temple: and forthwith the doors were shut.

31. Когда же они хотели убить его, до тысяченачальника полка дошла весть, что весь Иерусалим возмутился.
УПО: Як хотіли ж забити його, то вістка досталась до полкового тисяцького, що ввесь Єрусалим збунтувався!
KJV: And as they went about to kill him, tidings came unto the chief captain of the band, that all Jerusalem was in an uproar.

32. Он, тотчас взяв воинов и сотников, устремился на них; они же, увидев тысяченачальника и воинов, перестали бить Павла.
УПО: І він зараз узяв вояків та сотників, і подався до них. А вони, як угледіли тисяцького й вояків, то бити Павла перестали.
KJV: Who immediately took soldiers and centurions, and ran down unto them: and when they saw the chief captain and the soldiers, they left beating of Paul.

33. Тогда тысяченачальник, приблизившись, взял его и велел сковать двумя цепями, и спрашивал: кто он, и что сделал.
УПО: Приступив тоді тисяцький, та й ухопив його, і двома ланцюгами зв'язати звелів, і допитувати став: хто такий він і що він зробив?
KJV: Then the chief captain came near, and took him, and commanded him to be bound with two chains; and demanded who he was, and what he had done.

34. В народе одни кричали одно, а другие другое. Он же, не могши по причине смятения узнать ничего верного, повелел вести его в крепость.
УПО: Але кожен що інше викрикував у натовпі. І, не мігши довідатись певного через заколот, він звелів відпровадити його до фортеці.
KJV: And some cried one thing, some another, among the multitude: and when he could not know the certainty for the tumult, he commanded him to be carried into the castle.

35. Когда же он был на лестнице, то воинам пришлось нести его по причине стеснения от народа,
УПО: А коли він до сходів прийшов, то трапилося, що мусіли нести його вояки із-за натовпу людського,
KJV: And when he came upon the stairs, so it was, that he was borne of the soldiers for the violence of the people.

36. ибо множество народа следовало и кричало: смерть ему!
УПО: бо безліч народу йшла слідкома та кричала: Геть із ним!
KJV: For the multitude of the people followed after, crying, Away with him.

37. При входе в крепость Павел сказал тысяченачальнику: можно ли мне сказать тебе нечто? А тот сказал: ты знаешь по-гречески?
УПО: А коли Павло входив до фортеці, то тисяцького поспитався: Чи можна мені щось сказати тобі? А той відказав: То ти вмієш по-грецькому?
KJV: And as Paul was to be led into the castle, he said unto the chief captain, May I speak unto thee? Who said, Canst thou speak Greek?

38. Так не ты ли тот Египтянин, который перед сими днями произвел возмущение и вывел в пустыню четыре тысячи человек разбойников?
УПО: Чи не той ти єгиптянин, що перед цими днями призвів був до бунту, і випровадив до пустині чотири тисячі потаємних убійників?

KJV: Art not thou that Egyptian, which before these days madest an uproar, and leddest out into the wilderness four thousand men that were murderers?

39. Павел же сказал: я Иудеянин, Тарсянин, гражданин небезызвестного Киликийского города; прошу тебя, позволь мне говорить к народу.
УПО: А Павло відказав: Я юдеянин із Тарсу, громадянин відомого міста в Кілікії. Благаю тебе, дозволь мені до народу промовити!
KJV: But Paul said, I am a man which am a Jew of Tarsus, a city in Cilicia, a citizen of no mean city: and, I beseech thee, suffer me to speak unto the people.

40. Когда же тот позволил, Павел, стоя на лестнице, дал знак рукою народу; и, когда сделалось глубокое молчание, начал говорить на еврейском языке так:
УПО: А коли той дозволив, то Павло став на сходах, і дав знака рукою народові. А як тиша велика настала, промовив єврейською мовою, кажучи:
KJV: And when he had given him licence, Paul stood on the stairs, and beckoned with the hand unto the people. And when there was made a great silence, he spake unto them in the Hebrew tongue, saying,